

Kraków dnia 31 Lutego 1881 r.

DJABEŁ

ROK 13.

Nr. 4.

Wychodzi dwa razy na miesiąc. — Administracya w głównym Ryнку Nr. 24. — Rękopismów nie zwraca się, ale bywają niszczone.

Przedpłata kwartalna: w Krakowie 1 złr., z przesyłką pocztową 1 złr. 15 c., w Niemczech 2 marki.

Prenumerate, listy i artykuły należy nadsyłać do handlu R. Ludwińskiego, Gł. Rynek Nr. 24 (pod adresem: Redakcja „Djabła“)

W umieszczaniu ogłoszeń pośredniczy: G. L. Daube et Comp. Central Annoncen Expedition Frankfurt a M.

Numer pojedynczy 20 ct.

STAŃCZYKOMANJA.

(Morbus wybororum ex recept. Dris Dietl pernicioso).

W małym miasteczku stałego ładu
W apartamentach Jaśnie — Przeglądu,
Z zamierzchłych wieków (rzecz nie pojęta)
Dobyte na świat wyszły bliźnięta,
W maskach, z dzwonekami, trzej paniczki
Bracia Stańczyki!

Podobniuteńcy, jednak odmienni!
Gaszący płomień, sami płomienni.
Ten, siedł przez całe życie niewiarą,
Tamten, wsteczniactwa stał się ofiarą...
Trzeci, maczugą bił nieboszczyki.

Oto Stańczyki!

W małym miasteczku zawrzała burza,
Że pod Wawelem smok się wynurza,
I zapreadawszy czartowi dusze,
Płodzi: potwory — Faryzeusze,
Zatraty ducha ordęwniki

Rosną: Stańczyki!

I padły gromy z rozlicznej strony,
Wziął się narodu duch — do obrony...
Bo to nie były senne widziadła,
Lecz prawda! Na kraj zaraza padła...
Mózgi gnojone oddechem kliki

Lazły w Stańczyki!

Trójgłowy potwór pod Matki dachem
Uczciwej dziatwie stał się postrachem!
Widziała ona zgubę Ojczyzny,
Patrzac się w strugi strasznej zgnilizny,
Które on lejąc z wnętrza swej fabryki,

Mnożył Stańczyki.

Z tego przestachu z tej nienawiści,
Wstrętna prywata ciągnąć korzyści
Dla własnych celów zachciała skrycie;
I wżarł się oto nowy prąd w życie,
Co naród w zgubne chce wieść praktyki
Jak i Stańczyki!

Ona, ta „Wstrętna“ łowień łaknąca
Sieć zapuściwszy — wodę zamąca,
W liberalizmu szyld się ubiera...
A gdy się maskę z czoła jej zdziera,
Ze wszech stron alarm wybębnia dziki:

„Hej! to Stańczyki“!

I stańczykowem obrzucą mianem
Wszystko, co z chytym niezgodne planem
Choćby miłości owiane duchem...
Choćby uciwie, wali obuchem.
Na słońce prawdy dra się motyki

Rycząc: Stańczyki!

Niech się wyłoni myśl czyja zdrowa,
Niech chcąca dobra, dzwignie się głowa,
Niech serce braciom rzuci przestroge;
Zaraz ta „Wstrętna“ zajdzie im drogę,
I kala wrzeszcząc: „Te bojownicy,

„To są Stańczyki“!

Stańczykomanja górą urosła,
Skoro umizgi poszły o posła;
Próżno się słońcie szczerześci tarcza...
Milez przekonanie, milez! Strzały warez...
Śmierć tym co szczerzy...: „To najezdźniki

„Skryte Stańczyki“!

Patron co z skóry obdarł klienta,
Co radząc miastu krzywdę, pamięta
By własne z tejże odnosił zyski —
Za grosz — wymowne kując pociski,
Zyskuje posłuch — bo popleczniki,

Gromią Stańczyki!

Znany, w sutannie pulchny liberal,
Co ślub czystości gdzieś sponiewierał,
Ten dwójjęzyczny fein patriota...
Na „Polski raka“ kłatwy nie miota,
Ale klnąc umie na przeciwniki:

„Zydy Stańczyki“!

I korespondent, nasz brat po piórze,
Lokaj Stańczyków, lis w wyżła skórze,
Co potajemnie strzyże i goli —
Czei głośno **prawdę**, służąc Lojoli;
Tych co **prywaty**, karcą wybryki,

Lży: „To Stańczyki“!

Takimi w mieście drogami, rzesza
Do kresu celów rąco pospiesza.
Gdy nas usłyszysz — to w mowi w naród,
Że w piekło dotarł Stańczyków zaród;
I „Djabła“, który psuje im szyki

Wsadzą w Stańczyki!

I śmiech i żalność duszę ogarnia...
Czy to dom ludzki? czy to owczarnia?
Zawieść dwóch stronniów pcha lud do walki,
Zły duch, dobremu wytrącił szalki.
Cieszcisz się patrząc w prace swych wyniki

Cieszcisz Stańczyki!

Lucy per. K

Dumanie pana Jacentego.

Nasza krakowska lewica utrzymuje panie tego, że nowy prezydent miasta wszystkie cnoty posiada — ale mój kum słysząc te gadaniny ogromnie nosem krcił — a Bogiem i prawdą miał recht zupełny. Do pięknych bowiem przymiotów duszy należy na ten przykład wdzięczność, a tój p. Weigel nie pokazał weale. Gdyby umiał być wdzięcznym toby się ubrał we frak czarny i biały krawat i poszedł w sam dzień wyborów złożyć serdeczne podziękowanie redakcyi „Czasu“ za artykuł napisany przed wyborami za p. Szlachetowskim tak zrecznie, że „mu p. Weigel zawdzięcza pozyskanie o ile mi jest wiadomo na pewniaka, czterech niezdecydowanych, ale grawitujących ku partji p. Szlachetowskiego. Byłby także podziękował pewnemu Stańczykowi, który przyrzekł i powinien z obowiązku karność trzymać za p. Szlachetowskim, a który nie tylko sam zrobił przeciwnie ale i agitował szczęśliwiej niż pan Marszałek, aby to tego, to owego jak to mówią safandulę, zwerbować na stronę swoją.

Że p. prezydent enotliwy nie przeceże, ale ma brzydkie ale. Jest uczciwy, kraj kochający i szczerze dobra miasta pragnący — ale próżny jak piękna kokietka i tak o swoich przymiotach jak ona wiecznie gadający. Ta mówka na ten przykład którą miał do podwładnych sobie urzędników — a w której rozwił się i o tych wszystkich jak to mówią rzecząch które jego są i o tych które jego nie są — tak mnie panie tego swem babiarstwem rozrywała i zasmuciła, że mu to muszę wytknąć w nadziei że się na coś przyda. Nie jestem jego wrogiem bo odkąd został prezydentem odtąd jest obowiązkiem każdego dobrze miastu żyjącego obywatela nie utrudniać mu położenia — ale jeżeli mu dzisiaj co wytkam to tylko w przypuszczeniu, że mnie później nie postawi w niekorzystnej i nieprzyjemnej dla siebie pozycji. Z tego zapatrywania wychodząc żyjęć mu z serca, aby sobie pracą i zasługami około pomyślności miasta, zaskarbił w sercach mieszkańców i ten nieoceniony wartości szacunek i tę nieklamana żywołność, których dowodami zaszczyca dziś p. Zyblikiwicz Kraków, umiejący być wdzięcznym za każdą przysługę, umiejący miłością za miłość odplacać.

Mówiąc o żegnającym nas prezydencie, należałoby coś powiedzieć i o poźegnalnym balu dla marszałka — ale tyle już o nim nagadał feljetonista „Czasu“, że ja mógłbym to tylko przypieczętować czemś o tych krakowizankach, góralkach i tych średniowiecznych damach, które były panie tego takie jakieś powabne, że aż dech w piersiach zatykało, a kum to aż miłaskał. Nie wiem czy to ślipiaka tych syren tak paliły, czy z innej przyczyny dość, że nam się zrobiło gorąco i wyszliśmy sobie do handelku, a jakeśmy się przy szklance pilznera zacietrzewili de rebus publicis,

takeśmy już wigęć na bal nie wrócili. Rozgadał się o wyborze posła do Rady państwa, bo kumisko dostawczy się do komitetu, nie może sobie wynaleść odpowiedniego wybrańca. Ten mu taki — tamten owaki, a trzeci znów do tabaki — i kiedym wśród deliberacji owych rzekł: A mnie to nie pytacie kto byłby najlepszym rajstratowiczem; to mi wezłowało odpowiedział: „Nie, bo wy się jakoś uśmiechacie, a szkaradnie wam z oczu patrzy, więc byście mi tylko moje kumbinacje z bakteruwał — Do takich narad to tylko jeden Kurnecki, to jego fach. Mówi jak z książki a nie śmieje się jak wy tylko bardzo seriozno patrzy.

ROZMOWA UMARŁYCH

(wiersz nie Deotymy).

Adam.

Co tam za jasność z czterech okien bije? Co znaczy ten fotel. czy tron? patrzaj brać! Te pany we frakach i białym krawacie. Widocznie czekają na przybycie — czyje?

Zygmunt.

Jeden zruinowany donosi mi hrabia, że to komedyjka jakaś się wyprawia. Uczeń, artyści, wieszczę, literaci, i ich mecenasi — wszystko głowę traci; Bo przybyć raczyła do nich Deotyma, Nad którą podobno więkšej teraz nie ma. Patrz jak się szykują — układają w grupę Patrz jak i ten i ów dźwiga wierszy kupę, Na muz ucztę którą będą tam przyjemnie Karmić i jej wielkość i siebie wzajemnie!

Adam.

Daleko nam do niej mój Zygmunce pono, Nam bo takich parad w życiu nie robiono!

Zygmunt.

Bo za naszych czasów naród nie znał blagi. Gęba — takiej jak dziś — nie miała powagi. Dawniej serea czeili — a miłość jest cicha, Dziś gęba czei — bo sama do czei wzdycha. Więc dla tego, widzisz wkadzeniu brak miary, Że czynność tę pełnią genjuszów chmary, Że każdą kadi w tem marzeniu miłem: „Zrobią mi jutro — co ja dziś zrobiłem“.

Wiadomości brukowe.

Miedzy piekarzami ogromna zapanaława uciecha, odkąd się dowiedzieli, że nowy p. Prezydent w przemowie do urzędników magistratualnych nie tylko sam postanowił, ale i tymże panom magistrackim polecił rzucać chlebem na tych co na niego chcą rzucać kamieniem. Kilku piekarzy podało już oferty dostarczania chleba po znizonych cenach.

Powiadają że p. Zyblikiwicz gdy mu zakomunikowano mowę jego następcy mowę przepelnioną pochwałami rzekł: „Ciekawa rzecz coby wigęć p. Weigel mógł o mnie powiedzieć, gdyby miał ochotę mnie zganić“.

Pewien aptekarz dowiedziawszy się co mówił nowy Prezydent do podwładnych sobie urzędników, posłał natychmiast do magistratu 10 funtów kadzidla w prezencie. Na zapytanie p. Szmidta dlaczego to zrobił odpowiedział: „Własna pochwała śmierdzi, wigęć się to kadzidło przyda w magistracie dla niszczenia złego zapachu“.

Z powodu ogłoszenia w „Czasie“, że osobom moralnym nie przysłuza prawo wyboru — wszyscy wyborcy zamierzają wytoczyć temu pismu proces o obrazę honoru.

Towarzystwo opieki nad zwierzętami postanowiło wysłać adres dziękczynny do tych wszystkich, którzy się wybierają na polowanie w zagraniczne kraje. Wszystkie dzikie zwierzęta przylączają do tego adresu jako nieumiejące pisać nazwisko swoje krzyżykami.

Pogadanki podczas festynu na lodzie.

— Dlaczego żadna z pań nie dostała nagrody za żyzwowanie się? (wyrażenie Czasu).

— Bo dla dam to bardzo zwyczajna rzecz.

— Córka pani od paru lat się ślizga, czy jej to służy?

— Dotąd nie bardzo — bo oprócz gila na nosie, nic jeszcze nie złapała na lodzie.

— „Kocham cię pani i z tobą się żenię“
A że przysięgi panna miała w cenie, Wigęć kłękł młodzieniec — i w obliczu lodu, Przysięgił posłubić ją jeszcze za młodo — Lecz świadek przysięg — lód stopniał, a ona Dziś stara panna i zakatarzona.

Na pikniku w hotelu Victoria.

— Dla czego herbowni wielbiciele polskiego marszałka zaczynają bal niemieckim walcem?

Dla zamanifestowania swoich uczuć patriotycznych — a przytem okazania wdzięczności dla Niemców, że oni większe bale zaczynają polonem.

— Czy widziałeś choć jeden bal aristokratyczny na którymby Zyblikiwicz nie był?

Nie, ale widziałem kilka zebrań i zabawek mieszczańskich na których co weale nie było.

— W takim razie dziwić się trzeba, dla czego każą się demokracji cieszyć, że jeden z nich piastować będzie łaskę marszałkowską.

— Panie Bartels, jak się panu podoba ten bal, który polacy dają dla marszałka?

— Jacy Polacy?

— No, my!...

— A tak, a ja myślałem wnosząc z języka którym mówicie, że jesteście z departamentu Sekwany.

Piosnki z teki Stańczyka.

I. Precz!

Precz z mej pamięci Polsko starodawna!
Świątyni pełna, pośród ludów sławna!
Precz Chrobry, Wielebny, Jagiello, Batory!
Precz mi Grunwaldu boje i Cecory,
Kosy Raczawie, działa Ostrołęki;
I knutowanych polskich niewiast jęki,
I wy, mroźnego Sybiru ofiary:
Precz Polski mary!

Precz z mego serca wszelkie polskie czucie!
I za Ojczyznę bojów dżwne chucie!
Precz próżne żale straconej wolności,
I precz mi lepszej nadziei przyszłości!
Dość już tych marzeń i dość już omamień,
Więc mi się serce w twardej przemien kamień
Wolę łask carskich zapijać nektary...
Precz Polski mary!

Precz z moich oczu mszysta, skalna bryła
Wawelu i ty zielona mogiła,
Która szaleńca serce w głębi chowa,
Wy trumny królów — wy skarby Krakowa!
Precz zgrozo, która polskim życiem żyjesz,
Która zacięta własne łyzy swe pijesz,
Nad strzaskanymi gdy płaczesz sztandary!
Precz Polski mary!

LIST JÓZI.

Drogami No! Hece cisie tu dziejom
u nas, Zakolislami przedstawionom była
Walka koBiet, w który ta Bisterla miała
bardzo nędznom role — Hufmanka to ci
znowu swojom tak grała że niech się
schowajom wszelkie krakoskie przeKupki.
Ta HufManka toci we wszystkich rolach
paradna. Grała Citu naprzykłał w „Posongu”
taką coto sienie zadawalna jednym
kochankiem — ale chciała byci mieć wszy-
stkich i Sobiesława i Zelazskiego i kil-
kuNas tu jeszcze innych takich cosie
nawed na scenie wcale nie pokazywali.
Ale oni tylko się krukto przy niej bawili,
a potem sobie innych młodszych szukali.
Nawet Sobiesław choć ci go na wszystko
W swieCie proSiła, aby jej nie po żućał
dopuki ona Jego nie porzuci sama, nie
chciał bo ci bardzo ambitny chopok. I byłoby
bez końca trwało szukanie, coraz nowych
amantów gdyby nie to, że Zelazski
który sobie pszezte pare aktów co sie nie
pokazuje na sceNie, nie podchmielił troche,
i był pjany i spioney — wienc żemu było
do domu pilno — wzion palke i tak ci
grzmotnął Hufmanke w peruge blond,
w który ci jesd bardzo do twarzy, że ci
sie aże pszeWrucila jak długa i skończyła
sztuke za co ij bublikum okrutnie brawo
biło. Mówiono, że to te sztuke jakiś wielki
cołowiek warszawski napisał i skompun-
ował także, a — który sie zowie Sze-
monoski czy może inaczy, dość że to
nieprawda Co ni to ni — bo ja już na pro-
wincyi grałam Cuś podobnego. Musi to
być abo tłómaczenie abo przerobka. Po
ty sztuce pani Werner przebrała sie za

Hufmanke, pani Stemposka za Sobiesława
pan ten coto wiesz, za Wernego a Pan
Barski za Zelazskiego i znowu dalej grali
ten Posong od poczontku, tylko weseli i
wiency były spiwu i muzyki niż przettem,
ale tak samo sztuka kończy się Pałkom,
którom zastępcza Zelazskiego chce Pał-
noné zastemczynie Hofmanki — tylko ta
była mondzysza bo sie schowała za firankę.

W niedziele, był tu bal kostiumowy
na cześć Hufmanki, a w poniedziałek tak-
kism na cześć Zyblikiewicza — ztom
tylko roznicem, że Zyblikiewicz był gratis
a HofMańska musiała Sama ponosić wien-
kzsom połowe kosztów tej owaeyi dla
Siebie. Powiadam, że Zyblikiewiczowi
dali ten bal wrogowie jego z Uciechy, że
sie już wynozi z kraKowa. Największe
ma Gnaki poprzebiarły sie pono za nie-
boskie stworzenia — Jag one tam wtej
paradzie wyglondał niewiem ale Hufman
muwiła, że sie ani umyły do ni.

Rynio podobno już od czerWea niebe
dzio udawał dyrektora, a że Kuźmion
podobno także sie nie chce Zadawać z ku-
medyjantami — wienc ciekawi som wszy-
sczy kogo postawi z batym nat nami. My
ardyski eheiałyby żeby jakiego hiaBiego
bo wtedy i kolacyjki i prezenta byłoby
zapeWnione ale menSzczyzni wolom tak-
kiego jag dziż jezdz Rynio co pot kuniec
traktuje ich nie jak lokajów ale koleguj
i pszy okazji sTrombi sie z niemi. Na
szalOne dni Karnawału sobieSław wybrał
sobie Blendy młodości — Dużo pań wy-
brało sie do niego na te jego benefiSomom
sztuke bo cieKawe były jakie to Blendy
popelnil ten Młody a przyStojny chopok.

Muwiom, że przyjechała także na go-
scinne wysTępy do Krakowa jakaś Ci-
deoTyma — alem jej nie widziała bo po-
dobno pokazywała Sie tylko prywatnie
w rolach krolowych i maGnatki Chryste
Jezu co to na świecie tych arteysek' anim
slyszala kiedy o Ni. No całujem cie

Twoja ami i serwantKa **Juzia**
ale ale — a zTobom co? Czy Graf
Jozio wrucił z kraju murzynskiego — czy
MiłaSzeski chce cie. Rynio sie gryzie bo
powiada, żemu chce Szłapskom zabrać
Kuniecznie do LemBerga, bo taki jak ona,
tam nima.

Pobożność.

Pobożna dama z balu wróciła:
A że pobożna, więc myśli o tem,
Jakimby darem, czy jakim wotem
Parafialny kościół uczciła.
Suknia balowa na myśl jej wpada?
„Różowy atlas, powiewne tiule;
„Są już nieświeże! mająż zjeść móle
„Gdy na bal więcej wdziać nie wypada:
„Szkoda! — więc Bogu niechaj posłuży”
Na obrus suknię przerobić każe,
I Bożą sobie stąd łaskę wroży,
Że suknia będzie kryła ołtarze. —

POLACY I WĘGRZY.

„Węgier, polak dwa bratanki — i do
szabli i do szklanki“ — ale gdzie idzie
o uczczenie wielkich mężów, tam się po-
kazała ogromna różnica, bo kiedy Węgrzy
w krótkim czasie bez hałasu zebrali kilka-
dziesiąt tysięcy na pomnik dla Deaka —
to Polacy dla Mickiewicza od tylu lat
zdobyć się nie mogli; choć urządzają na
ten cel najrozmaitsze przedstawienia i wi-
dowiska i ledwie że linoskoczów cyrku
nie używają do powiększenia funduszu na
postawienie tego pomnika.

Jeszcze z spisu ludności.

— Panie komisarzu, co ja mam sobie
napisać za zatrudnienie, kiedy ja właści-
wie nie jestem nieczem.

— To napisz pan sobie: literat.

Przed wyborem prezydenta

(w Magistracie).

— Cóż pan piszesz?

— Mówkę na przyjęcie nowego pre-
zydenta.

— A czy pan już wiesz kto?

— To mi wszystko jedno. Ja jako
urzędnik muszę każdego który będzie wy-
brany chwalić i widzieć w nim wzór
cnót i przymiotów, muszę każdemu po-
wiedzieć: „Jasnie Wielmożny Panie Pre-
zydencie, serca nasze przepełnione radością,
że wybór padł na ciebie etc.“, muszę każ-
demu życzyć pomnika, twarzącego od
spizu etc. etc.

W POPIELEĆ W KOŚCIELE.

— Duszo moja proch jesteś i w proch
się.... a cóż to? Pani już widać byłaś
gdzieś na popielecu, bo widzę wszystkie
włosy popielate!

— To puder wielebny ojeze!

— A więc: kobieto, pudrem jesteś
i w puder się obrócisz.

Piosenka na „Czasie“.

Niemasz ci to nie ma jako Deotyma
Chociaż jest nieduża za wielką się trzyma,
Jak się nie ma trzymać kiedy czyta w Czasie,
Że jest teraz pierwszą na polskim Parnasie.
Oj El.y mój El.y lam ma sabach tani
Czemu nie w spodnicy chodzisz jak ta pani?
Czemu tak bez pompy chodzisz i parady?
Dawanoby dla cie herbalki, objady,
I marszałek nawet, w co też mocno wierzym
Łatalby za tobą jak kot z pęcherzem —
I „Czas“ za marszałkiem, pismo także stare,
Przyznałby, żeś wyższy — choć o łokci pare.

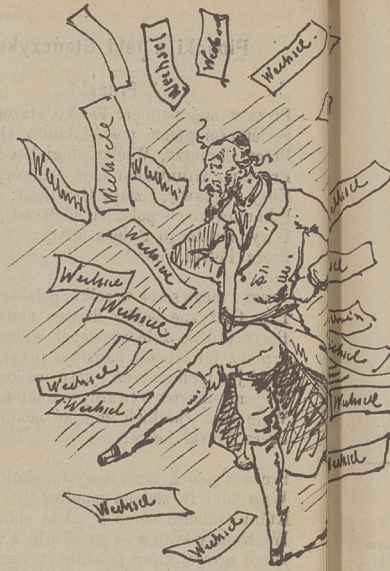
Djabel.

Gorzkie żale

Próchno na wszystkie uroczystości białe.
Stare panienstwo! śpiewaj „Gorzkie żale”

Auf man nemures' falo!
Tak, nasi Gorzkie żale.

„Wot carskie łaski! wot dar matulski!”
Biekl, pokazując na wieżę gruski.
Spuszczili nosy polscy moskale
Gorzkim w karnawał śpiewając żale

Kawiodł się froter na swym ideale,
Pasażna panna nie chciała go wcale.
Wylażł z nóg rozum - Gorzkie śpiewać żale

Jakem polak powiem szczerze,
Kiepska starość młoda bierze.
Włecie Wody - w zimie bałe,
Śpiewaj osko! Gorzkie żale.

.....My! kto jest kapoń niechaj liże łapi
Niech je kimś i niech wodę chlapi.
„Na co balować?” - „Mosku! wóś wypało”
„My! co mam robić?” - „Śpiewaj Gorzkie żale!”
„Niech je pan śpiewa - dziś jest termin właśnie”
„A to kazanie, niech cię piorun trzasnie.”

Piosnki z balu marszałkowskiego.

Piosnka marszałkowiczów

(śpiewana fortissimo).

Co za bal — co za bal,
Że nie wieczny aże żal —
Jakie damy, jakie stroje
Na cesarskie choć pokoje —
Ach ten Zybel umie snuć
Serca wszystkich sercem brać,
Gdy od jego zakłęć siły
Takie wieniec się uwiły.
Ej marszałku nie żal że ci
Rzucać te krakowskie dzieci.

Pieśń prezydentowiczów

(śpiewana pianissimo - secretissimo).

Owacyj festynów nawal
Kończy się, z dymem ulata —
Finis krakowski karnawał,
Który całe trwał trzy lata.
Teraz post nastanie wreszcie,
Zabawa się w lament zmieni,
Gdy obrachunek w tem mieście
Pokaże pustki w kieszeni.
Za te parady i cugi
Będziem teraz płacić długi!..

Listy Szmula z Wieliczki.

1.

Wielmożny pan Djabol!

Nieboscyk pan Twardowski psijaciel
pana Djabla, mieskał u mnie w Wielicki,
oż zwicajnie jak słachcie polski — i u
mnie wun piseł do Wielmożnego pana
ten list o Wiborach do Rady powiatowej,
pamięta Wielmożny pan Djabol? Ny? A
wade güt! Wige kiedy wun odjeżdżał na
kieszynce za interes, to powiedział mnie:
„Szmul Jak tu co takiego ciekawego be-
dziesz miał, to napisz poslij do Djabla,
a jo cie tam już zarekimenduje”. Ny! jo
i mom — a duzio pięknych ziecey, aj waj!
jakie wune sienne! I o wiborach psistyleh,
i o Wielmożnym Panu na Raciborsku co
jest a feiner purec — i o budownicym
jednym tutejsym — i o nasim ratuś co
zbudowany jest według struktura chińska —
i o slienyh sukienicach nasich kubek w ku-
bek jak krakoskie a mozie i pienkniejszy
bo mit fantisie — i o kieszndu Wojcie-
chu co jest bardzo mądry a pikies mała-
hoskes czlowiek — i o sikorach wielic-
kich — i o innych zieceah! Wige jeżeli
Wielmożni Pan pozwoli, to bede zacinieć?
Ny? niech pan powi cy güt? — sygüt —
also to buło tak:

Niedałego od Wielicka mieska nas po-
seł herr Marja Didiński na Racieborsku
pspiległoseciami. Otoż wun nie nie godol,
ale misłał ciongle jak bi tu co duzo do-
brego zrobiał dla powiatu — i kiedy Sejm
Wisoki doł ustawę budownicą dla 29 miast,
to wun psisied do psiekonania, zię Wie-
licka jest miasto, i powiódno się zię za-
biegom wikryć; zię wuna ma prawo ko-

zistać z tēj uchwały — o cem bardzo
skromnie w swem piśmie do wiborców
wspomina! Ny, Wielicka skorzystała z tēj
ustawy, bo wsiecy co chcieli, to stawali do-
my gdzie im się podobało, a pociątek zro-
biał sam Wielmożny pan Magistrat, który
się sam postawił gleich na środku ryn-
ku — a ze Wielicka ma jakąś cudowną
sksinie z pieniendzy, co taka cienska ze
jēj nikt rusyć nie mozie, a taka nabita
pieniendzmi zię nigdy nie braknie choebly
i brał i brał, wience eins, zwei, drei, za-
cieli stawiać und fertig, bo unser Magi-
strat, to drugi Jozue. — Jak Jozue ksikniał:
słońce stój; i wuno staniało gleich, aber
się troche jesse pobiloł, tak i Magistrat
ksikniał na siebie: stanieć! i budinek cały
staniał, tylko się takzkie cokolwiek pochi-
lał. Zrestą a wade güt. A tak jest cudownie
ten magistrat zbudowany zię... ale ja
psieprasam, musię iść, bo Ryfke woła,
wige końce a na drugi list reste powiem.
Sługa Wiel. Pan Djabol Szmul.

Z dziennika wiedeńskiego, „Trübne.“

Czas (Nr. 33). donosi, że na autora roz-
prawy o **Lednicy**, napisanej w celu wy-
zyskania stopnia Doktora filozofii, Docentury,
tytułu Członka Akademii i katedry w Uni-
wersytecie Jagiellońskim; wstąpił Duch Św.
z darem mówienia i pisania naraz sześci-
cioma językami. Duch Św. opóźnił się tym
razem widocznie. Jakże bowiem realniej-
szą byłaby ta łaska Jego, przed dwoma
laty, gdy ten znakomity uczony, składa-
jąc (przy drzwiach otwartych) rygorosum
doktorskie, zkompromitował się najfatal-
niej, z elementarza łaciny. Uniwersytet
i Akademia mniej się wówczas wstydziły
potrzebowały swego **Sokoła**, praktykują-
cego Doktora Wszechblageryi, krajowej
i zagranicznej.

W cukierni w Sukiennicach.

— Przepraszam pana dobr... ale jestem
nie tutejszy — a zdaje mi się, że już
szanownego pana gdzieś widziałem.

— I mnie także się zdaje, że łaska-
wego pana także gdzieś widziałem — ale
gdzie... Czekaj pan, czekaj już wiem... czy
to czasem nie w Częst... ..

— To, to, to, właśnie to samo chciałem
powiedzieć czy to nie było w Częstochowie.

— Lecz w takim razie przepraszam
pana dobr..., bo ja tam nigdy nie byłem!

— Ani ja!

W Sądzie.

— Oskarżony został ujętym na gorą-
cym uczynku kradzieży. Czy tak?

— Tak panie Sędzio.

— Jakiem jest twoje stałe zatrudnienie.

— Przez całe życie z małemi wyją-
tkami Jaśnie Panie Prezydencie ciężko
pracowałem — bardzo ciężko!

— Gdzie?

— W kryminalach.

UWAGA

wsiołowego prenumeratora „Narodowej Gazety.“

Oj! za Rożkę, różgą warto
Narodówce łaźnie, sprawić,
Feljetonów bowiem kartą
Młodź się nasza lubi bawić;
I to nieraz nim rodzice
Przeczytają tę mopanku,
Że tak rzekę paskudnicę
Co nas darzy bez ustanku,
Stekiem różnych brudnych śmieci!
Ej! Gazeto, powiedzże mi:
Zkąd chęć, karmić plugawemi
Nas bredniami? Mamy dzieci!
A choćby ich i nie było,
Pomyśl sobie mościopani,
Że nie wszystkim jeść to miło,
Co być może — smaczem dla niej.

Listy medyczne.

V. Choroby wątroby i żółci.

Wątroba umieszczoną jest pod prawym płucem
i uważaną być winna jako największy gruczoł ciała
ludzkiego. Funkcjami tego organu, jest wydzielanie
żółci. Jest tedy bardzo ważną rzeczą dla zdrowia
człowieka, ażeby te funkcje nie doznawały przeszkód,
ponieważ wszelkie w tym kierunku upośledzenia,
sięgające do wielu innych organów, w zakres choroby
je wciągają. Jeżeli więc czynność wątroby została upo-
śledzoną t. j. że potrzeba ilości żółci nieostała wy-
dzieloną, natenczas netylko, że powstają natychmiast
niestrawność wraz z właściwemi sobie objawami, jako
to: zatwardzenia bóle, kwaśne odbijanie się, rozdzęcia,
zawrót głowy, niepokój; lecz i wskutku nagroma-
dzenia się żółci w wątrobie samej, powstają gwałtowne
bóle, prężności w okolicy wątroby, brak apetytu,
wymioty, oraz inne przypadłości i zwiastujące ciężką
chorobę, spostrzegać się dają. Nie jeden temi przy-
padłościami nawiedzany, a nie wie, że symptoma te
pochodzą z zaburzeń funkcji wątroby, i sądzi, że
przypadłości takie są samoistnemi wcale nie od wą-
troby pochodzącymi chorobami; i w tem też pojęciu się
leczy! Niemal połowa społeczeństwa ludzkiego musi
się liczyć z tem złem, k-dre jest takiej doniosłości,
że może cały organizm nadwładzić a nawet i niszczyć.

Z tego też powodu nie powinno się chorób wą-
troby i ich przypadłości lekceważyć ale potrzeba
wziąć się natychmiast do szybkiego i energicznego
leczenia za pomocą właściwych lekarstw.

Jeżeli żółć w należnej ilości odprowadzoną zosta-
nie z wątroby do kanału kiszkowego — natędy po-
lepszenie nastąpi bezwzględnie, cierpienia ustąpią, a
zarazem zniknie i owa gromada przypadłości cho-
robowych. Tego jednak procesu wyzdrowienia nie
wolno wywoływać zapomaką lekarstw ostro i draż-
niących działających na częśi kiszki, ale owszem po-
trzeba łagodnie i lekko rozwalniających środków
używać.

Jako rzetelne a w swoim działaniu przyjemne,
pewne i każdemu dostępne lekarstwo, mogą być
z całą słusznością zalecone pigułki szwajcarskie, wy-
rabiane przez **RICH. BRANDTA**, aptekarza w Szafuzo
(Szwajcaryja). Każda dobra apteka w całej Austrii
trzyma takowe na składzie, a mianowicie pakowane
w pudełeczkach blaszanych zawierających 50 pigułek
za cenę 70 ct. w mniejszych zaś pudełeczkach po
15 pigułek na próbę za 25 ct. Główny skład tychże
na Kraków i Galię utrzymuje Wiktor Redyk,
aptekarz pod Barankiem w Krakowie, gdzie i zamó-
wienia listowne przysyłać należy.

PAIN-EXPELLER
„Kotwica“
jest bardzo dobrym środkiem domowym.

Zygmunt
WASILKOWSKI
AGENT
warszawskiego przedsiębior-
stwa asfaltowego,
asfaltuje:
KOŚCIOŁY, HALLE,
browary,
kragielnie, podwoza,
chodniki,
sienie, kuchnie,
STANIE, PIWNICE,
warsztaty od wilgoci
w murach
i t. p. roboty — najlepsze-
mi asfaltami!
LIMMEROWSKIM
lub **WŁOSKIM.**
Kraków, Kleparz 83,
dom Koziańskiego.

W. Bojarski zegarmistrz,

dawniej przy ulicy Grodzkiej obecnie w Sukiennicach

(sklep Nr. 24 od strony ulicy Szewskiej) poleca swój:

DOBOROWY SKŁAD ZEGARÓW PENDULOWYCH
stołowych francuskich, oraz zegarków kieszonkowych
z najsłynniejszych fabry szwajcarskich i francuskich.

Właściciel niniejszego **magazynu**, który istnieje pod jego firmą już od lat 15 starał się zawsze aby nie tylko towarami doskonałymi ale i rzetelnym wykonaniem powierzanych mu robót, zaskarbiać sobie zaufanie powszechne. Pozyskany w tym względzie on i nadal godnie odpowiada.

Zamówienia z prowincji uskutecznia się jak najrychlej. Wszelkie zamiany podejmuje. **Reperacje** wykonują najdokładniej z jednorocznym poręczeniem. **Ceny przystępne.**

BAZAR MEBLOWY

w Krakowie, Hotel Saski, ulica św. Jana

poleca względem P. T. Publiczności

WIELKI WYBÓR MEBLI.

H. HERZ główny Rynek Nr 52. Poleca swój główny skład: Tiulów, koronek, firanek, z pończoch, materji, aksamitów czarnych i kolorowych. Piłtina, sztyrtingi, wszelka bielizna gotowa. Na każdą porę roku wybór kapeluszy damskich, kwiatów, piór i wszelkich przybórów dla krawieczyny i modniarstwa potrzebnych. — Parasole i parasolki po cenach fabrycznych.

A. BIASION w KRAKOWIE

optyk Kliniki Okulistycznej c. k. Uniwers. Jagiellońskiego.

Magazyn założony w roku 1801.

Skład i wyrób instrumentów optycznych, fizycznych i matematycznych.

Wszelkie narzędzia chirurgiczne z rogu i kauczuku.

Największy skład reiszeigów szwajcarskich i francuskich.

Wszelkie reperacje uskuteczniają się natychmiast.

PRZYBORY RÓŻNE: do PISANIA, RYSOWANIA i MAŁOWANIA.

Największy wybór fotografii krajowych i zagranicznych,

wizytowych, gabinetowych i do stereoskopów. Skład papierów listowych,

francuskich i angielskich z najnowszymi i najgustowniejszymi monogramami

oblong. Karty wizytowe litografowane i drukowane. Ceny niskie.

Zamówienia odwrotną pocztą.

W. Jachimowicz, malarz dekoracyjny

w Krakowie, ulica Wielopole Nr. 88,

podejmuje się malowania kościołów, pałaców i t. p.

wykonuje wszelkie DEKORACJE, FIRMY i WYSTAWY,

złocenia, bronzowania,

lakierowanie mebli, naśladowanie drzewo i marmur.

SKŁAD TOWARÓW

tokarskich i galanteryjnych

pod firmą:

JAN BAJER

przy ulicy Grodzkiej pod l. 89.

wielki wybór cygarnek i fajek piankowych, cybuchów wiśniowych i jaminowych, lasek i spinek z kości słoniowej, kul bilardowych i do kregli.

Przyjmuje wszelkie reperacje tokarskie. **AIENCIA DJABŁA.**

Przez czytanie anonsów nie dojdzie chory

do pewnego zdania, czy ten lub ów środek zachwalany w gazetach dobry jest dla niego i czy pieniądze swych nie wydaje ostatecznie na próżno. Ażeby w tym labiryncie najrozmaitszych, a co dzień nowych anonsów nie zblądzić, pożądaną byłaby dla każdego sumienna wskazówka w tym względzie. Zadanu temu odpowiada w zupełności broszurka „Wyciąg bezpłatny“, znana także pod tytułem „Przyjaciel chorych“, która sobie każy chory z c. k. Uniwersyteckiej księgarni w Wiedniu — **k. k. Universitäts-Buchhandlung in Wien I., Stefansplatz No 6** — bezwzględnie sprowadzić powinien, bowiem w broszurce tej umówione są wyczerpujące i ze znajomością rzeczy pewne i przez medycynę wskazane środki lecznicze, tak że każdemu choremu dana jest możność zastanowienia się i ocenienia który z tych środków jest dla niego najodpowiedniejszym. Broszurkę tę rozsyła się bezpłatnie i franco a zamawiający nie ma przytem innych kosztów, jak tylko 2 cent. na kartę korespondencyjną

Tłuszcz kauczukowy i oliwny

znane już jako środek zabezpieczający obuwie i wszelkie przybory skórzane od wilgoci i konserwujące takowe: **czernidła** (szwarce) **salonowy** bez solnego kwasu. **Oliw-indyngany** w dwóch gatunkach na sposób angielski wyrabiane, **konserwujące obuwie**, wyrabia i rozsyła fabryka

K. RZĄCY

w Krakowie.

NAJLEPSZA

Woda Kolońska

jest Nr. 4711.

Prawdziwa jedynie u **Wilhelma Fenza** w Krakowie vis-à-vis kościółka św. Wojciecha

FRANZ MARINA FARINA

w Kolonii Nr. 4711.

HANDEL pod PALMĄ

ANTONIEGO HAWELKI

w Krakowie rynek główny l. 41,

poleca: wszelkie **towary korzenne**. **Wina** węgierskie, austriackie, francuskie, burgundskie, reńskie, hiszpańskie. **Rumy i araki**. **Likiery** holenderskie, francuskie i krajowe. **Porter i Piwo** angielskie. **Herbatę** rosyjską i lodyńską. **Czekoladę** w różnych gatunkach. **Owoce** południowe świeże, suszone i smażone w cukrze. **Katafory** algierskie. **Kompoty** włoskie. **Sucharki** angielskie i presburskie, oraz wszelkiego rodzaju **Bakalie**. **Wędliny** westfalskie i wszelkie inne. **Paszety** strasburskie. **Ostrzygi** ostendzkie. **Kawior** astrachański w każdej porze roku. **Ryby** w puszkach w oliwie, marynowane i wędzone. **Różne konserwy, sosy, muszardy**: francuska, angielska i kremiska; oraz wszelkie przyprawy do potraw. **Ekstrakt** Liebiga. **Bulion** w wyborowym gatunku. **Sery** wszelkiego rodzaju. **Oliwę** niejską i prowanską itd. Zamówienia przyjmuje się na: **dziczyznę i ryby świeże**.

Skład główny piwa pilzeńskiego z browaru mieszczńskiego.

Skład świeżych wód mineralnych krajowych i zagranicznych.

Adam Lipczyński

MAGAZYN UBIORÓW MĘZKICH

w Krakowie Rynek gł. róg ul. ś. Anny i Wiślniej, l. 191.

Utrzymuje ciągle zapas **gotowych ubiorów** na każdą porę roku. Przyjmuje wszelkie obstalunki i takowe **podług najświeższych żurnali** i w najkrótszym czasie uskutecznia.

PRZEWODNIK KRAKOWSKI.

Wawel.

Groby królewskie zwiedzać można codziennie.

Skarbiec kościelny, codziennie o godz. 4 po południu.

Smocza jama codziennie (za zgłoszeniem się do miejscowej władzy wojskowej) bezpłatnie.

Kościół P. Marji.

Wielki ołtarz (rzeźba Wita Stwosza), codziennie po poł., za opłatą. Wieża (wspinały widok na miasto i okolice) codziennie bezpłatnie.

Muzea i zbiory naukowe.

Biblioteka Jagiellońska (przy ulicy św. Anny) od 9. do 1. dla czytających codziennie, dla zwiedzających w czwartek, a w inne dni za upoważnieniem dyrektora.

Gabinet archeologiczny (w gmachu Bibl. Jag. na dole), codziennie, bezpłatnie najwyższe święta i ferie. Gabinet historii naturalnej (w gmachu Uniwersyteckiego ulica św. Anny) bezpłatnie.

Biblioteka i zbiory Akademii Umiejętności. Posąg Kopernika z marmuru karykarskiego, naturalnej wielkości, dłuta W. Gadamskiego (w gmachu Akademii, ulica Sławkowska) codziennie od 11 do 1 bezpłatnie.

Muzeum techniczno-przemysłowe, (ul. Franciszkańska) codziennie od 10-1 i od 3-5. Wstęp 20 centów w święta bezpłatnie.

Wystawa niestojąca Tow. Przyj. Sztuk Pięknych (w Ryńku głównym w Sukiennicach) codziennie od 11 do 4 prócz poniedziałku. Wstęp 30 cent., w niedzielę 15 cent.

Instytucje finansowe.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. — Biura tego Towarzystwa mieszczą się w własnym gmachu przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 a mianowicie Agencja zabezpieczeń od ognia i gradu u głównego wejścia na dole po lewej stronie. Biura ubezpieczeń na życie na dole druga brama.

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie. — Biura mieszczą się w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 u głównego wejścia na dole po prawej stronie.

Filija banku hipotecznego. Rynek główny i róg ulicy Szewskiej, dom Hr. Wodzickich.

Bank galicyjski, Rynek gł. Nr. 19. Godziny biurowe od 9 rano do 3 popoł. prócz świąt i niedziel.

Kasa Oszczędności, Nr. 468. Pod nową bramą. Godziny urzędowania codziennie prócz świąt od 9 do 1.

Domy bankowe.

Stanisław Feintuch, Rynek głow. Szara kamienica.

Albert Mendelsburg, Rynek N. 9.

Dentysty.

I. Dłużyński, (ul. Florjańska Nr. 326. 1 piętro.) Od godz. wpół do 10tej do 12ej i od 2 do 5.

K. Goebel (ulica Franciszkańska Nr. 151) Dr. med. Docent dentystyki w Univ. Jagiell. Od godz. 10-3.

Apteki.

J. Trauczyński (apteka pod koroną), Rynek, dom wstacy, naprzeciw wieży ratuszowej Instrumenta chirurgiczne bandaże i perfumeryje.

Zakłady fotograficzne.

Walery Rzewuski, (na Wesołej ul. Podwale 27 B przy plantacjach). Fotografuje w oświetleniu zwykłym lub rembrantowskim, i polystykiem, tuzin 6 zł., pół tuzina 3 złr. 50 ct. codziennie bez względu na pogodę. Kolorowane fotografie akwarel lub olejno uskutecznia się na żądanie.

A. Szubert, przy ul. Krupniczej N. 17, oznaczony nie dalem na Wystawie Paryskiej 1878 r. Zdejmuje fotografie do naturalnej wielkości, wykonuje fotografie z polystykiem i emulacjami; koloruje na szkle (Helio-miniatyury) jakoteż artystycznie akwarelami. Grunwald, panorama Krakowa, komplety widoków Tur, Szczawnicy i Zegiestowa są do nabycia.

Hotele.

Dreźnieński Ziemiński, Rynek główny i róg ulicy Florjańskiej. Restauracja z polską kuchnią.

Restauracja.

Karola Kizowskiego w hotelu sa skim przy ulicy Sławkowskiej. Kuchnia francuska, dobór win wszelkich gatunków.

Kawiarnie.

Rehman, Rynek, w Krzysztoforach 1 piętro. Kawiarnia na sposób zagraniczny urządzone. Bilardy oraz czytelnia wszystkich pism periodycznych tak polskich jak niemieckich, francuzkich i angielskich.

Magazyny i handle.

Wilhelm Fenz, (Rynek Nr. 48. wprost kościoła św. Wojciecha. Magazyn towarów galanterijnych i perfumeryj. Wielki skład nasion kwiatowych, jarzyny i pastewnych z najlepszych źródeł.

Leon Feintuch, (Rynek przy wchodzie w ulicę Grodzką). Największy magazyn nowości, towary galanterijne francuzkie i angielskie, kwiaty paryskie najcenniejsze artykuły toalety męskiej i damskiej, przedmioty do podróży. Także sam Magazyn w Lwowie w gmachu banku Hipotecznego naprzeciw hotelu Georga.

Józef Riedel, Rynek główny, naprzeciw kościoła św. Wojciecha „pod Jaszczurkami”. Skład wszelkich przyborów do hafu i szycia płócien i białych stowier, perkal, gotowej bielizny damskiej i męskiej własnego wyrobu, perfumeryj, materij i galonów na aparaty kościelne t. p. Główny Skład Herbaty.

Andr. Schultz, Rynek gł. Nr. 26. Handel towarów norwimbergskich i korzennych. Skład papieru, przyborów piśmnych i rysunkowych, farb, lakierów, pendzli i złota malarskiego, korali i paciorków szklanych w różnych gatunkach, oraz fabryczny Skład pasty woskowej do zapuszczania posadzek.

F. Lenert, ul. Sławkowska Nr. 261 Cement portlandzki, gips i farby.

Juliusz Grosse, Rynek gł. w pałacu Spiskim. Handel hurtowny i detail Win i Herbat.

F. Lenert, ul. Sławkowska Nr. 261. Hurtowny handel win wszelkich i towarów kolonialnych, Herbaty, arak, wódki, porter, sery, smalec, słonina i t. p.

Jan Janiga, w Krzysztoforach Rynek główny. Handel towarów kolonialnych i Materiałów aptekarskich. Główny Skład Wód mineralnych krajowych i zagranicznych. Wielki wybór WIN węgierskich, tokajskich i zagranicznych. Przewidyj Konia, Rum Jamaika, Cuba, Arak Bawaria, de Goa, Wódki krajowe i zagraniczne, Oliwa Prowancja. Dobrowy wybór Herbaty rosyjsko-chińskiej i Kawy, oraz Specjalitetów lekarskich po jak najumiarkowanych cenach.

H. Fritsch, Maty Rynek. Skład towarów kolonialnych, farb, win węgierskich i zagranicznych, wódek, Nafty amerykańskiej i krajowej. Główny skład herbaty, Cementu Portland i Gipsu.

Antoni Suski. Róg ulicy Grodzkiej i Szerokiej dom wstacy. Wszelkie towary korzenne, Wina węgierskie, austriackie, włoskie i francuskie. Przewidyj konia, rumy i araki, wódki zagraniczne i krajowe, kawę, czekoladę, herbatę chińską i angielską, oliwę, musztardę, cukier, ryby marynowane, sery, wędliny, przekąski gorące mięsne, porter, żywo okoliczności.

W. BAZES, Rynek Główny Nr. 29. Skład szkła, porcelany, fajansu i listew złotych, oraz świeczników kościelnych i salonowych. Przyjmuje także oszklenia nowych jakoteż starych budynków z lustrowych, belgijskich i krajowych tafl, po jak najumiarkowanych cenach. Wszelkie zamówienia uskutecznia odwrotną pocztą.

J. BAZES wielki skład angielskich francuzkich, belgijskich i czeskich towarów szklanych, kryształowych, żyrandoli, lamp, akwarij, złotych rybek i porcelany; przy ul. Grodzkiej Nr. 107, naprzeciw kościoła św. Piotra po najumiarkowanych cenach fabrycznych.

Perfumerya krajowa.

FILIA IHNATOWICZA. Sukiennice Nr. 20. Najprzejazniejsze perfumy, woda kolońska, lawendowa, lawendowa, ambrowa, pudry niezawierające żadnych metalicznych domieszek, środki do upiększenia pleci; środki do farbowania włosów wypróbowanej dobroci; środki do wywabiania wszelkich plam z różnych materij; środki do wypielionia domowych owadów, kadzidła; mydła hygieniczne, toaletowe i glicerynowe. Wody toaletowe i odcy aromatyczne i odwieczające. Powyższe towary zostały odrażone, olnione trzema medalami zastęgi i listami pochwalnymi.

Składy fortepianów.

F. Mastowski, Nr 309 przy ulicy św. Jana.

Litografie.

A. Pruszyński, ulica Florjańska. Podejmuje się wszelkich robót litograficznych.

Pracownia sukien damskich.

Aleksandra Zamowska, Rynek gł. Nr. 48, naprzeciw kościoła św. Wojciecha. Wszelkie zamówienia Sławnych Pań wykonywane będą starannie, z należąca wytrwałością, czy to według najnowiejszych wzorów paryskich, czy własnego pomysłu.

Cukiernia.

REMAN & HENDORF (Sukiennice). Poleca Sławną Publiczności wyroby pierwszej jakości.

Pokoje dla Dam i osób niepalących, oraz osobne pokoje dla pałacowych urządzone z komfortem na sposób zagraniczny. Zawsze wyborowa konsumpcja i szlachetna usługa oraz doborowa czytelnia dzienników krajowych i zagranicznych.

Wielki wybór najwyborniejszych cukrów, czekoladek, owoców smażonych ciast i t. p. Lody o każdej porze roku. Likieri i wina jakoteż chłodniki i napoje gorące.

Magazyn ubiorów męskich.

Józef Zarzycki, ulica Florjańska l. 333. Ubiory gotowe według najnowszej mody. Wykonują wszelkie zamówienia w 24 godzinach. Wielki wybór krawatów, sukna i drylów z fabryk zagranicznych.

Fabryka wód gazowych, atramentu i szwarcu.

K. Rząca w Krakowie przy ul. św. Gertrudy. Parowa fabryka wód sodowych i wód lekarskich, fabryka atramentu i szwarcu.

Zakład stolarski.

Romana Chmurskiego (firma protokołowana) przeniesiony z ulicy Ś. Józefa na ulicę Smolarską do własnego domu pod L. 105, wykonuje wszelkie roboty fabryczne, kościelne, meblowe, oraz inkrustacje na sposób francuski i angielski, palejając się nadal taskarnym względem Sławną Publiczności.

Fabryka pierników.

K. Mołęcki w Krakowie przy ul. Brackiej l. 158. Pierniki salonowe w paczkach po 40 ct. i po 30 ct. Placerek królewskich przekładanych 1ztr. 50 ct. Paczka przekładanych pierników konfitur za 50 ct. Catusków 30 za 25 ct. Cennik pierników rozsyła darmo.

Sprzedaż mięsa.

Antoni Świątek, ulica Teatralna, w domu własnym gdzie kasa podatowa. Sprzedaż mięsa wołowego w najnowszy sposób i fabryka wyrobów masarskich. Ceny umiarkowane.

Fabryki

wyrobów masarskich.

Maria z Armotowiczów Kurkiewiczowa, ulica Mikołajska Nr. 438, poleca wyroby masarskie do dzisiajszych wymagań tak w rozmiarach jak cenie przystępnej — ściwieżo i czysto do usług Ś. Publiczności. Wiktor Armotowicz, przy ulicy Florjańskiej pod L. 352 poleca Ś. Publiczności wszelkie w zakres wchodzące wyroby masarskie starannie wykonane po cenach najumiarkowanych.

Stanisław Armotowicz, ul. Grodzka l. 92. Skład wędlin i delikatesów swojskich.

J. K. Kurkiewicz przy ul. Grodzkiej pod L. 85. Poleca wędliny i wyroby masarskie z nadzwyczajną czystością, smakiem, w połączeniu z ściwieżością doborowego mięsa wykonanych.

Skład obnucia.

Antoni Markiewicz, ul. św. Jana Nr. 305, wprost hotelu Saskiego. Skład obnucia mięznego własnego wyrobu. Za trwałością i dobroć materiału ręczy. Obstalniki i reparacje wykonują punktualnie. Ceny nader umiarkowane.

Kronika miejscowa i zagraniczna (według „Czasu“.

Loterya fantowa ściągła tłumy publiczności. Między innymi sprzedano następujące przedmioty:

- 1) Koncept p. Szujskiego o szkołach wiejskich, za złamanego szelaga.
- 2) 2.000 zdartych trzewików balowych w ostatnim karnawale.
- 3) Milion czułych westchnień, znaczących spojrzeń, wykrzykników „och! ach!“ zrodzonych w piersiach kandydatek do stanu małżeńskiego.
- 4) Bruk na placu Szczepańskim za półtora centa, bo nikt nie chciał dać więcej.

Z boleścią zaznaczyć musimy, że nie było kupca na „cywilizację rosyjską na Litwie“ którą tak wysławiają St. Petersburskie Wiadomości w jednym z ostatnich numerów.

W Bochni odbył się 26 b. m. bal maskowy przez jakieś towarzystwo francuskie urządzony o czym bilet wejścia objaśniał. Kilku z młodzieży przebrało się za wykształconych ludzi, a jeden za walacha. Komitet nowo założonego teatru amatorskiego, odegrał sztukę p. t. „Niedolegi“. Czysty dochód z balu przeznaczono na zakupienie jednego egzemplarza Pana Tadeusza.

Książę Z. kupił sobie nowy surdut, co już w „Czasie“ zapowiadaliśmy.

Macierz polska. Ponieważ Macierzy polskiej brakuje jeszcze wiele pieniędzy, więc radzimy dać jej laupass do drugiego karnawału. Publiczność, która się wyskakała na pomnik Mickiewicza i na ubogich, poskacz i na dochód Macierzy. Myśl urządzania balów na jakiś dochód jest prawdziwie genialną. Nietylko bowiem zbierze się trochę pieniędzy na ten lub ów cel, lecz przez bale rozwijają się i rzemiosła, jak szewstwo, krawiectwo, sztuka fryzjerska, medycyna i prawo czasem nawet... o lichwie. — a w każdym razie **grosz** (jak trafnie powiedziano w jednym dzienniku po balu prawników) **zostanie w kraju.**

Młodzież zawiązała na nowo towarzystwa Filaretów i Promienistych w celu podniesienia w sobie zapалу do pracy, zgody, braterstwa, oraz podniecenia miłości ojczyzny i miłości ideałów jakie w piersiach nosili Zan i Mickiewicz. Filareci odbywają posiedzenia swe w Orfeum Frübbecka, Promieniste w Mandelbaum.

Operetka. Bardzo komiczny pomysł założenia komicznej operetki przyszedł do skutku. Odszpiewano „Rynio się śmieje publika płacze“. Operetka zakończy sezon w Krakowie odpowianiem „Rynio płacze publika się śmieje.“

Odczyty w Warszawie. Na dochód osad rolnych mówić będą: **Dr. Smolka: O.** (nie wiadomo o czym). **Dr. Rostafinski:** O poezjach Asnyka oraz o wpływie poezji

na rozkwit storczyków — na barbarzyńskie zeszpecenie ogrodu botanicznego — a mianowicie na umysł dyrektora tegoż ogrodu. **Paweł Popiel:** O znakomitym sposobie **Dr. Rebacza**, chroniącym od wydatków niezbędnych Tow. S. Wincentego a Paulo. Wynałazca na niejednym doświadczeniu jak Samson oparty, wyłoży bardzo jasno i przystępnie, że nie wypłacanie należności przypadającej kupecom za wydawanie ubogim krup, maki i grochu z piśmiennego polecenia tegoż Towarzystwa — nie tylko grosza ale i klientów przysporzy w przyszłości następcem S. Wincentego **Hr. Krasiński:** O pasożytach społeczeństwa polskiego i ich tępieniu za pomocą nowo wynalezionej emunktorium, które prócz tego doskonale w wszelakich brudów oczyszcza.

Na wystawę przybyli: **Millera:** „Opłakany stan kostiumów w Polsce za Jana Kochanowskiego“. **Hamleta p. Tondosa** zakupił Towarzystwo lekarskie. Głowę samegoż Hamleta ma Towarzystwo zakonserwować w spirytusie jako osobliwość.

Telegram odebraliśmy donoszący o nadaniu Konstytucji dla Królestwa polskiego. Ukaz brzmi: **My Aleksander z łaski nihilistów,** którzy nas jeszcze nie wysadzili w powietrze, **Car wszej Rossyi etc. etc. etc.** rozkazujemy najłaskawiej naszemu gubernatorowi **Albedyńskiemu** ogłosić co następuje:

- 1) W Warszawie na ulicy wolno mówić po polsku.
- 2) Przeglądowi tygodniowemu w Warszawie wolno na wszystkich ujaść.
- 3) Polakowi na Litwie wolno oddychać narodowem rosyjskiem powietrzem.
- 4) A. E. Odyńcowi wolno pisać ody na Czesą Naszą i w oczach miłośników uchodzić za polskiego patriotę.
- 5) Młodzieży polskiej nadajemy taką wolność jaką ma w Krakowie: wolno jej włóczyć się po kawiarniach i knajpach, nie nie robić, grać całymi dniami w bilard, oglądać manszety, poprawiać spinki i manszety oglądać a spinki poprawiać.
- 6) W kościołach katolickich wolno ślać dobroć, serdeczność i nieśmiertelność naszą.

W „Czasie“ donosiliśmy, że wychodzi w Krakowie „Przegląd akademicki“. Notujemy obecnie, że organ ten młodzieży jest w pełnym rozwoju....

Buda krakowska. Dziś dramat **J. Łętowskiego**, „Kambyzes czyli Wschodnia zaraza“ Na przyczynkę przedstawioną będzie owa chwila z „Izraela na puszczy“ w której p. Rychter występuje w celu pokazania publiczności jakim był in natura Mojżesz.

Panteon w Sukiennicach. Zwiedzający nie potrzebują kupować ipekakuany.

Gabinet Archeologiczny otwarty od 12 do 1szej. Osobom zwiedzającym dopłaca się 15 centów; w niedzielę 30.

Temperatura lojalna. Wiatr górą od Petersburga, dołem zmienny.
Jutro św. Jana w oleju.

Czarodziej.

Niby nie ballada z zapustnych dni.

W naszym cichem, świętem mieście Karnawału teraz szal,
Hufce męskie i niewieście
Na zabawy biegną w czwał.

Grzmia basetie, jęczą flety,
I szampański szumi zdroj,
Między płasy — piruety
Szeptów, westchnień wpływa rój...

Wszystko piękne, utrefione
Co kamelii i co róż!
Wszystko tęskne i omdlone,
I namięte — pełne burz!..

Co za przepych! jakie stroje!
Brylant, topaz aż wzrok ćmi!
Atlas zgina w dół podwoje —
Żyrandoli kryształ lśni! —

Słowem, pięknie i bogato,
I wesoło — że aż ha!
Alboż to nas nie stać na to!
Kraków złota tyle ma!..

Jednak chodzą głuche wieści,
(Jak mi miłym jest ten Bóg!)
Że gdy hałał zaszaleści,
Gdy przestąpi **lcek** próg.

Wnet rumieńce nikną z lica —
Gasną światła — milknie szal!
Nikt się walcem nie zachwyci —
Cicho — gdyby **makiem** siał! — **J.**

ZWRACA SIĘ UWAGĘ.

Pomógł wielu innymi pp. Konsyliarze sanitarni **Dr. Blumenfeld** w Osnaubriku i **Dr. Boeddicker** w Iserlohn, król lekarz powiatowy **Dr. Schilling** w Burglenfeld, Mdd. **Dr. Wittlinger** we Frankfurcie u. M. sztabowy lekarz **Dr. Schmidt** w Uhrweiler i wielu in. wyrażają się nader przychylnie o pigułkach mojego wyrobu wyszczególniając ich skuteczność w chorobach dróg oddechowych, osobliwie zaś w chronicznym jak i ostrym katarze płuc i gardła — w kaszlu, chrypcie, katarze nosa itd. To przyjaźne przyjęcie i wszechstronne uznanie, jakiego doznały mojego wyrobu pigułki katarowe **Dr. Ew. Voss'a** tak u publiczności jak i u pp. lekarzy, z powodu niezawodnej a szybkiej skuteczności takowych, wkłada na mnie obowiązek podania niniejszem do publicznej wiadomości: że apteka pod „Orłem“ dotychczas własnością moją będącą, przechodzi z dniem dzisiejszym na własność **Pana W. Voss**, że te doświadczone pigułki nadal będzie wyrabiane według tego samego przepisu i z równie prawdziwych ingrediencji jak dotychczas, przez mego następcę i że jak dotąd, tak i nadal będzie ich można nabywać w tych samych aptekach.

Dla uchronienia się przed naśladowanym wyrobem, potrzeba zwać na to: że prawdziwe „pigułki katarowe aptekarska **W. Voss'a**“ pakowane są tylko w blaszanych pudełeczkach, jasno żółtą etykietą i paseczkami okalającym z ceglastego papieru, na którym się znajduje podobizna podpisu aptekarska **W. Voss**. — Skład główny utrzymuje **Wiktor Redyk** aptekarz pod Baranikami w Krakowie. Cena pudełeczka pigułek niezmieniona, bo 60 kr. jak dotąd.

Frankfurt u. M. d. 14 lutego 1881.

Dr. Ew. Voss.

PAIN-EXPELLER

Z „KOTWICĄ“

jest bardzo dobrym środkiem domowym.

Kto tego znakomitego leku raz tylko, np. przeciw dnie, reumatyzmowi, rwanu w stawach, reumatycznemu bólowi zębów itd. użył, poleca go niezawodnie dalej. Jest uwagi godnym pod względem wartości leczniczej Pain-Expelleru, i tej jedynie okoliczności przypisać należy iż środek ten bez wszelkiej reklamy w całej Austrii tak olbrzymie znalazł rozpowszechnienie.

Dostać można po cenie 40 cent. i 70 cent. za flaszkę w *Krakowie* we wszystkich aptekach; w *Bochni* w aptece Fr. Reissa; w *Podgórzu* w aptece J. Skakalskiego; w *Tarnowie* w aptece J. Reida; w *Wieliczce* w aptece Br. Micyńskiego; w *Prażdzie* w centrali. składnie. Austrię: Dra Riechtera apteka pod „Złotym lwem“ Urklaspätz 1, i we wszystkich aptekach Austro-Węgier.

LEON FEINTUCH

przeniósł swój

MAGAZYN NOWOŚCI

do Sukiennic pod Nr. 1 i 2

naprzeciw kościoła św. Wojciecha.

Dr. TUSZYŃSKI leczy specjalnie:

Dyfterye w gardle, syfilis, febrę, choroby żołądka i jelit, żolty, hemoroidy. — Mieszka na *Stradomiu* l. 21. Godziny ordynacyjne od 9 do 10 rano i od 1 do 2 po południu. Meldunki urzędowe załatwiane bywają po godz. 2iej z południa.

Magazyn obuwia damskiego

istniejący od lat 13 przy ul. Floryańskiej l. 330,

zaopatrzony został w **najwykwintniejszy towar** według najnowszego fasonu, z towarów zagranicznych jakoteż i krajowych. Wszelkie zamówienia w większej lub mniejszej ilości **natychmiast** uskutecznione zostaną.

Co się tyczy ceny, to daleko niższa niż gdzieindziej, a nawet zagranicznych i z Wiednia sprowadzanych — a za **dobry i trwały** materiał ręczy długoletnia firma.

Zaszczycony na Wystawie światowej w Wiedniu dyplomem a w *Krakowie* i *Białej* medalami, ośmielam się polecić laskawym względem Pań tak **Magazyn** jako i moją **pracownię obuwia**. Stanisław Kozłowski.

Już została utworzona

w Sukiennicach Nr. 20

F I L I A

pierwszego

zakładu chemiczno-kosmetycznego i kumysowego JANA IHNATOWICZA

magistra farmacyi i chemika sądowego
ze Lwowa.

Na karnawał.

Perfумы, woda lwowska, kolońska, ambrowa, lewandowa, kadzidła, pudry, pomady, mydła toaletowe, glicerynowe, sazetki, wszelkie środki upiększające i odmładzające włosy i skórę.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca **St. Strzeszyński**.

We czwartek d. 2 września 1880

otwartą została do użytku Szanow. Publiczności

PIERWSZA

ŁAZNIA RZYMSKA

W KRAKOWIE

przy ulicy św. Sebastjana, obok plantacyj.

Łaznia Rzymska posiada osobny oddział dla kąpiel waniennych w wannach metalowych.

Cały Zakład należyce wentylowany, ogrzewany jest parą i zaopatrzony w wodociągi, wygodne sprzęty, wywiewczoną i kąną służbę.

Wytworna bielizna kąpielowa do użytku Szan. Gości.

Fryzjer i operator nagniotków w Zakładzie.

Zakład wydaje także wszelkiego rodzaju kąpiele lekarskie i sztuczne mineralne według ordynaeyi. Inhalacye igliwowe i ałunowe w łaźni.

CENA KĄPIEL: Kąpiel rzymska zupełna dla Dam lub Panów, z elegancką bielizną kąpielową, użycie wszelkich basenów z wodą letnią i zimną, kąpeli parowej, natrysków wszelkiego rodzaju **od osoby 45 centów**. (Dzieci do lat dziesięciu pod opieką osób dorosłych płać połowę). Kąpiel wannowa z zupełną bielizną, dla **jednej osoby 50 centów**.

We środę i sobotę popołudniu kąpiel rzymska wyłącznie dla kobiet. Przez cały dzień piątkowy oraz w niedzielę popołudniu cena kąpeli rzymskiej zniżona do 30 centów.

Oddając Łaźnię Rzymską do użytku Szanownej Publiczności, Zarząd ma nadzieję, że zadość uczynił wszelkim wymaganiom komfortu i higieny, spodziewa się przeto zasłużyć na względy P. T. Publiczności, której poleca **nowy, pierwszy w Krakowie Zakład**, prosząc o laskawe i najliczniejsze odwiedzanie.

Łaźnia rzymska otwarta codziennie od g. 6 rano do 9 wieczór.

Przyrządy grające

które 4 — 200 utworów grają; z expressią lub bez, z mandoliną, bębniem, dzwonkami, kastanietami, głosami niebiańskimi, z grą arfy etc:

Tabakierki

grające 2 — 16 sztuk; dalej neseserki, podstawki do cygar, domki szwajcarskie, albumy na fotografie, ekrytnarki, kasetki na rekawiczki, przyceiski do papierów, wazony do kwiatów, pudełka na cygara, tabakierki, stoliki, flaszki, szklanki do piwa, portmonetki, stoliki, etc. wszystko z muzyką. Wszelkie nowości w tym rodzaju poleca

J. H. HELLER, Bern.

Wszelkie takie maszyny do grania, nie opatrzone mojem nazwiskiem, nie są **meo** wyrobu, dlatego też zalecam każdemu sprowadzanie wprost odemnie. Ilustrowane cenniki nadsyłam **franko**.

G. Grünwald, malarz

przy ul. Brackiej l. 158. Wykonuje wszelkie roboty tak większych jak mniejszych rozmiarów po cenach umiarkowanych. Utrzymuje na składzie zwierciadlane szyby belyjskie, pruskie i czeskie. Wprawia szyby ze szkła zwykłego po 10 cent. za stopę kwadratową. Podejmuje się także wszelkich robot wchodzących w zakres pokostowania drzwi i okien.

Druk W. Korneckiego w Krakowie.